

ΠΡΟΣΕΥΧΗ 'ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΙΣΟΥΝΤΩΝ ΗΜΑΣ» ΓΙΑ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΥΣ

a) Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς * Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε!

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Οἱ ἐχθροὶ μὲ ἔχουν ὀδηγήσει μέσα στὴν ἀγκάλη Σου περισσότερο ἀπὸ ὅτι οἱ φίλοι μου. Οἱ φίλοι μὲ ἔχουν προσδέσει στὴν γῆ, ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ μὲ ἔχουν λύσει ἀπὸ τὴν γῆ καὶ ἔχουν συντρίψει ὅλες τὶς φιλοδοξίες μου στὸν κόσμο.

Οἱ ἐχθροὶ μὲ ἀποξένωσαν ἀπὸ τὶς ἐγκόσμιες πραγματικότητες καὶ μὲ ἔκαναν ἕναν ξένο καὶ ἄσχετο κάτοικο τοῦ κόσμου. Ὅπως ἀκριβῶς ἕνα κυνηγημένο ζῶο βρίσκει ἀσφαλέστερο καταφύγιο ἀπὸ ἕνα μὴ κυνηγημένο, ἔτσι καὶ ἐγὼ καταδιωγμένος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἔχω εὐρεῖ τὸ ἀσφαλέστερο καταφύγιο προφυλασσόμενος ὑπὸ τὸ σκῆνωμά Σου, ὁποῦ οὔτε φίλοι, οὔτε ἐχθροὶ μποροῦν ν' ἀπωλέσουν τὴν ψυχὴ μου.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Λυτοὶ μᾶλλον παρὰ ἐγὼ, ἔχουν ὁμολογήσει τὶς ἀμαρτίες μου ἐνώπιον τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν μαστιγώσει κάθε φορὰ πού ἐγὼ εἶχα διστάσει νὰ μαστιγωθῶ. Μὲ ἔχουν βασανίσει κάθε φορὰ πού ἐγὼ εἶχα προσπαθήσει ν' ἀποφύγω τὰ βάσανα. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν ἐπιπλήξει κάθε φορὰ πού ἐγὼ εἶχα κολακεύσει τὸν ἑαυτό μου. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν κτυπήσει κάθε φορὰ πού ἐγὼ εἶχα παραφουσκώσει μὲ ἀλαζονεία.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Κάθε φορὰ πού εἶχα κάνει τὸν ἑαυτό μου σοφό, αὐτοὶ μὲ ἀποκάλεσαν ἀνόητο. Κάθε φορὰ πού εἶχα κάνει τὸν ἑαυτό μου δυνατὸ, αὐτοὶ μὲ περιγέλασαν σὰν νὰ ἦμουν νᾶνος. Κάθε φορὰ πού θέλησα νὰ καθοδηγήσω ἄλλους, αὐτοὶ μὲ ἔσπρωξαν στὸ περιθώριο. Κάθε φορὰ πού εἶχα σκεφθεῖ ὅτι θὰ κοιμόμουν εἰρηνικά, αὐτοὶ μὲ ξύπνησαν ἀπὸ τὸν ὕπνο. Κάθε φορὰ πού προσπάθησα νὰ κτίσω σπίτι γιὰ μία μακρὰ καὶ ἤρεμη

ζωή, αὐτοὶ τὸ κατεδάφισαν καὶ μὲ ἔβγαλαν ἔξω. Στ' ἀλήθεια οἱ ἐχθροὶ μου μὲ ἔχουν ἀποσυνδέσει ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἄπλωσαν τὰ χέρια μου στὸ κράσπεδο τοῦ ἱματίου σου.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθρούς μου, ὦ Κύριε! Πλήθυνέ τους καὶ κᾶνε τους ἀκόμη πιὸ σκληροὺς ἐναντίον μου. Ὡστε ἡ καταφυγή μου σὲ σένα νὰ μὴ ἔχει ἐπιστροφή, ὥστε καὶ κάθε ἐλπίδα μου στοὺς ἀνθρώπους νὰ διαλυθεῖ ὡς ἱστὸς ἀράχνης, ὥστε ἀπόλυτη εἰρήνη ν' ἀρχίσει νὰ βασιλεύει στὴν ψυχὴ μου, ὥστε ἡ καρδιά μου νὰ γίνεῖ ὁ τάφος τῶν δυὸ κακῶν διδύμων μου ἀδελφῶν τῆς ἀλαζονείας καὶ τοῦ θυμοῦ. Ὡστε νὰ μπορέσω νὰ ἀποθηκεύσω ὅλους τοὺς θησαυροὺς μου ἐν οὐρανοῖς ὥστε νὰ μπορέσω γιὰ πάντα νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν ἀυταπάτη, ἡ ὁποία μὲ περιέπλεξε στὸ θανατηφόρο δίκτυ τῆς ἀπατηλῆς ζωῆς.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθρούς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Οἱ ἐχθροὶ μὲ δίδαξαν νὰ μάθω - αὐτὸ ποὺ δύσκολα μαθαίνει κανεὶς - ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἐχθροὺς στὸν κόσμον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Μισεῖ κάποιος τοὺς ἐχθροὺς του μόνον ὅταν ἀποτυγχάνει ν' ἀναγνωρίσει ὅτι δὲν εἶναι ἐχθροὶ ἀλλὰ σκληροὶ καὶ ἄσπλαχνοι φίλοι. Εἶναι πράγματι δύσκολο γιὰ μένα νὰ πῶ ποιὸς μοῦ ἔκανε περισσότερο καλὸ καὶ ποιὸς μοῦ ἔκανε περισσότερο κακὸ στὸν κόσμον - οἱ ἐχθροὶ ἢ οἱ φίλοι;

Γι' αὐτὸ εὐλόγησε, ὦ Κύριε, καὶ τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς ἐχθρούς μου...

b) Προσευχὴ γιὰ φίλους καὶ ἐχθροὺς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἄνεξίκακε βασιλεῦ καὶ αἰδίδε, ὁ διὰ τὴν ἐκ ξύλου κατάκρισιν ἐπὶ ξύλου ἀρθεὶς, καὶ τοῖς ἀκολουθεῖν σου τοῖς ἴχνεσιν αἰρουμένοις μακροθυμίας σαυτὸν ὑπόδειγμα παρασχόμενος, ὃς ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων ἔντευξιν προσήγαγες τῷ συνανάρχῳ Γεννήτορι αὐτός· φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ οἷς δι' ἀπεχθείας ἐσμὲν ἢ ἐπιβουλεύουσιν, ἢ λοιδοροῦμένοις, ἢ ἐπηρεάζουσιν, ἢ βασκαίνουσιν, ἢ καθ' οἷον δὴ τινα τρόπον ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας τοῦ φιλαπεχθήμονος δαίμονος μισοῦσι καὶ ἀποστρεφομένοις, συγχώρησον τὸ τῆς εἰς ἡμᾶς παροινίας πλημμέλημα, μετάβαλε τὰς γνώμας αὐτῶν ἐκ κακοηθείας εἰς ἐπιείκειαν. Ἐμβαλε ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἄδολον ἀγάπην καὶ ἀνυπόκριτον· σύνδησον ἡμῖν αὐτοὺς ἐν ἀρρήκτοις δεσμοῖς εὐνοίας πνευματικῆς· καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, οἷς οἶδας λόγοις, κοινωνοὺς ἀποτέλεσον· τοὺς δὲ ἀγαπῶντας ἡμᾶς, ἢ καὶ εἰς τὰς σωματικὰς χρείας διὰ τὸ σὸν διακονοῦντας ἅγιον

ὄνομα, ταῖς πλουσίαις σου δωρεαῖς ἀντάμειψαι, καὶ τῆς λήξεως τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων ἀξίωσον. Καὶ τοῖς τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐν ἀγαθῇ διαθέσει μεμνημένοις, ἢ καὶ ὑπερευχομένοις, δαψιλῆ τὴν χάριν σου ἐπιβράβευσον· τοῖς ἐντειλαμένοις τῇ ἡμετέρᾳ ταλαιπώρῳ ἀναξιότητι ὑπὲρ αὐτῶν εὐχεσθαι τὰ ὠφέλιμα χάρισαι, καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα παράσχες, καὶ πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῖς ἐξαπόστειλον. Πάντας, εὐσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας ἐλέησον, πάντας εἰς τὴν θείαν σου ἀγάπην ἔλκυσον. Πρόστηθι πάντων, καὶ ἀντιλάβου, σὺν ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀχρείοις δούλοις σου, καὶ τῆς σῆς βασιλείας κληρονόμους ἀπέργασαι. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστι τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Δί' ευχῶν των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Ἀμήν.

Δί' ευχῶν των Αγίων Πατέρων ημών.

